

Júdás, az áruló

Vajon mi vitte rá Júdást, hogy elárulja Mesterét? Pénzre volt szüksége? Vagy nem kapott elég figyelmet az apostolok között? Hírnévre vágyott? Sikerült neki. Örökre beírta nevét a történelembe, az egyik legocsmányabb bűn elkövetésével, elárulta azt, akitől csak jót kapott.

Az utolsó vacsora

Az apostolok lelkesen készülnek a húsvéti vacsorára. Kikéri Jézus véleményét, mindenben a kedvében szeretnének járni. Ha tudták volna, hogy ez a vacsora lesz az utolsó...

Jézus, az áldozat

Az asztalhoz telepedve egyszer csak megszólal Jézus: „Valamelyikőtök elárul engem.” Vajon miért mondta? Arra gondolt, hogy ezzel eltérítheti az árulót a cselekedetétől, még mielőtt megtenné, és szegyenében elmenekül? Vagy a benne lévő feszültség a rá váró szenvedés miatt mondatta ki vele? Az apostolok pánikba esnek, de vajon miért? Eddig egyáltalán nem gondolt egyikőjük sem árulásra. Júdás van olyan szemtelen, hogy ő is rákérdez: „Csak nem én vagyok?” „Te mondtad”, hagyta helyben Jézus.

Segíts, Uram, hogy soha ne legyünk árulók! Lelkesen és teljes odaadással építsük Országodat! Jócselekedeteinkkel szerezzünk magunknak hírnevet! Arról ismerjenek meg minket, hogy mindig lehet számítani ránk!

Istenem tegyél csodát,
Újuljon meg a világ,
A gonosz húzza össze magát,
Töltsön be mindent a RAGYOGÁS!

Apáti Zsuzsanna, Pécel, Seeker közösség